

[Henning Rasmussen]

sultat, at der andre steder i systemet skulle betales mere for at modvirke de uheldige virkninger af den uomtvistelige rationaliseringsgevinst i Fyns amtskommune.

Så har jeg en lille, venligt ment bemærkning også til fru Bente Nielsen. Den går på, at hvis det skal accepteres, at der ikke længere skal gives 1½ pct. rabat til sygesikringen og 5 pct. rabat til kommuner for deres køb på apoteker, er det ikke klogt at bede om, at andre rabatordninger, der er foreslået fjernet, opretholdes. Man skal i hvert fald tænke sig om mere end én gang, hvis man gerne vil have en ordening vedrørende det forslag.

Til hr. Agerschou vil jeg gerne sige, at det naturligvis er forkert, når han siger, at det, der sker, er, at staten sparer penge ved den pensionsordning, der er foreslået, og at de syge betaler. Apotekerfondens penge er i alt fald siden 1954 kommet fra apotekervæsenet, dvs. fra køberne af medicin og fra indtægterne indirekte fra sygesikringen. Nu er fonden ved at være løbet tør for penge, men den er ikke løbet tør for penge, og derfor kan den ikke længere direkte finansiere det, men må vende tilbage til at hente pengene i apoteks-systemet – for nu at sige det lidt firkantet, lidt forenklet. Men jeg er meget enig med fru Dagmar Mørk Jensen i, at det må være muligt at strække den afvikling, og det lægger vi megen vægt på bliver tilfældet.

Så siger hr. Duetoft om apotekernes habilitetsproblemer, at det er betænkeligt, at det er, som det er, og også betænkeligt ud fra synspunktet i lovforslaget. Dertil er at sige, at det er lægerne, der skriver recepterne, det vil sige, at det er dem, der bestemmer, hvilken medicin den pågældende skal have. Det er derfor lægerne, der skal sikre bl.a., at man ikke anvender en medicin, der ikke er hensigtsmæssig og rigtig, men som bare anvendes, fordi den er billig eller er af et bestemt fabrikat, i dette tilfælde en apoteksproduceret medicin. Det er lægernes ansvar; sådan har det altid været, og sådan vil det fortsat være. Derfor er diskussionen om apotekernes habilitet eller mangel på samme efter min mening meget stærkt overdrevet. Jeg forstår f.eks. slet ikke det korstog, som Industrirådets direktør er draget ud i, vendt imod apoteksproduktionen.

Til sidst vil jeg gerne sige til indenrigsministeren, som siger, at der er noget, der tyder på, at lovforslaget ikke vil møde de store

vanskeligheder, at det nok er rigtigt tolket. Dette lovforslag kan af de grunde, jeg begyndte med i mit indlæg, ikke møde de helt store vanskeligheder fra socialdemokratiet. Det er nemlig til 90 pct. det lovforslag, der blev fremsat den 10. februar 1982 af den daværende regering. Men om det skal blive til en aftale, bestemmes i høj grad af ministeren. Det bestemmes i høj grad af, om man vil lytte til de alvorligt mente indvendinger, vi er kommet med på ét centralt punkt og på nogle mindre punkter, og ikke alene lytte, men imødekomme dem.

Hvis det lykkes at få en ordening på dette her inden for et rimeligt antal måneder, har det nok også den forklaring, at der her er mulighed for at få det samme at se, som vi så med hovedstadsrådet. Den redegørelse, der blev afgivet for 2 år siden, blev afvist markant af et flertal. Det var ikke muligt at acceptere, at hovedstadsrådet skulle være permanent. Ny minister, nyt forslag, faktisk ingen udvalgsbehandling, hovedstadsrådet er permanent i dag. Forklaring: regeringen er en anden, oppositionen er en anden. Oppositionen vedstår, hvad den mente, da den var regering.

Bente Nielsen (V):

Til forslaget om en fuldstændig liberalisering af apotekssektoren vil jeg gerne sige, at det efter min og efter venstres opfattelse vil betyde, at en lang række af de små apoteker i den tyndtbefolkede del af landet måtte lukke med det samme. Det bygger jeg på, at der allerede nu er en stor del af disse apoteker – specielt de apoteker, der har den lille omsætning – som har et underskud på deres drift, og som i dag kun overlever på grund af den udligningsordning, som eksisterer. Derfor har vi i dette tilfælde valgt at sætte de små samfunds forsyning med apoteker over den fuldstændige liberalisering.

Til hr. Henning Rasmussen vedrørende sygehusapotekerne. Jeg har ikke den samme erfaring med apotekerloven, som hr. Henning Rasmussen har, så jeg har holdt mig til bemærkningerne til § 54, hvori der står:

»Hidtil har sygehusejerne kunnet oprette sygehusapoteker, uden at indenrigsministeriet som for de private apoteker har skullet træffe særskilt beslutning om oprettelse. Nogle af de planer for amtskommunernes sygehusvæ-